

Artikel voor Private Veiligheid

”De vernieuwde wet op de private veiligheid: een versterking van de private veiligheid in dienst van het algemeen belang”

standpunt van de BVBO

Inleiding: De private bewaking vandaag

Het is de wet van 10 april 1990 (op de private veiligheid, die zeer recent een aantal belangrijke wijzigingen onderging) die de private bewaking in België regelt. De wet behoort tot één van de meest regulerende in Europa. Haar voornaamste doelstelling is de duidelijke afbakening van de domeinen waarin private bewakingsondernemingen mogen en kunnen optreden, en dit om de burger te beschermen tegen misbruiken.

De BVBO is altijd voorstander geweest van een strikte reglementering van de private bewaking. Dankzij de wet van 10 april 1990 is het voor elke betrokken partij duidelijk waar de bevoegdheden van de private bewakingsondernemingen beginnen en waar deze ophouden.

De wet van 10 april 1990 voorziet eveneens in een controlesysteem. Dit controlesysteem heeft een dubbele bedoeling: een permanent toezicht door de overheid op de activiteiten van de private bewakingsondernemingen én het weren en sanctioneren van activiteiten en ondernemingen die de grenzen van wettelijk bepaald kader overschrijden.

Deze combinatie van een strikt gereguleerd kader en een permanente mogelijkheid tot controle moeten leiden tot een grote transparantie van de activiteiten van de bewakingsondernemingen. Reglementering en controle zijn daarom ook de fundamentele factoren die eveneens moeten leiden tot vertrouwen in de activiteiten van onze ondernemingen.

De BVBO moet echter vaststellen dat de bewakingsactiviteiten die haar ondernemingen mogen uitvoeren nog te weinig bekend zijn bij de lokale overheden, bij de politie en bij het publiek in het algemeen.

Welke activiteiten kunnen door de bewakingssector worden uitgeoefend?

De toegelaten activiteiten zijn klaar en duidelijk omljnd. Dit geldt ook voor de strikte voorwaarden waaronder zij mogen worden uitgevoerd. De ondernemingen aangesloten bij de BVBO voeren hun taken dan ook uit binnen de door de overheid welbepaalde lijnen, die absoluut nodig zijn in het belang van de informatie en de kennis van elke betrokken partij.

De bestaande activiteiten worden opgesomd in artikel 1 van de wet van 10 april 1990 :toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen, bescherming van personen, toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden, beheer van alarmcentrales, en toezicht op een controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op voor het publiek toegankelijke plaatsen.

Door de recente wijzigingen in de wet, werden twee bijkomende activiteiten voorzien: het verrichten van materiële vaststellingen mbt goederen op het openbaar domein, en de begeleiding van groepen van personen met het oog op het verzekeren van verkeersveiligheid (zie verder).

¹ De BVBO

De bewakingssector en politiediensten: partners in de veiligheid

Reeds vandaag is de bewakingssector een belangrijke partner van de politie voor een aantal preventieve opdrachten. Zij biedt nu reeds al een gedeeltelijk antwoord op de vraag naar meer preventie. Het zoeken naar geschikte preventiemiddelen door particulieren (of het nu gaat om ondernemingen, individuele prive-personen, organisaties of andere belanghebbenden) door een beroep te doen op private veiligheid, moet daarom worden gestimuleerd.

De BVBO stelt vast dat het in ons land nog steeds relatief moeilijk ligt om de samenwerking tussen politiediensten en private veiligheid op een open en constructieve manier te bespreken, en dit in tegenstelling tot een aantal andere Europese landen. De BVBO meent echter dat het in het belang van de publieke veiligheid is om de reeds bestaande samenwerking op een objectieve en permanente manier ter tafel te leggen, wil deze samenwerking echt vruchtbaar zijn en zich verder ontwikkelen.

De bewakingssector vertegenwoordigt een economische realiteit en heeft nog een sterk groeipotentieel

De bewakingssector stelt vandaag ongeveer 15.000 personeelsleden tewerk. Een even groot aantal gezinnen verwerven dus geheel of gedeeltelijk hun inkomen van een job in de sector. Daarenboven is de bewaking traditioneel een sector die veel ongeschoolden en laaggeschoolden op een efficiënte wijze in het arbeidsproces inschakelt. Via een wettelijk verplichte en welomschreven opleiding, gevolgd door een doorgedreven training binnen de onderneming, biedt de sector hen een echte job en carrièremogelijkheden. Indien de sector haar samenwerking met de federale en lokale overheden verder kan uitbouwen, zal deze werkgelegenheidscreatie nog versterkt kunnen worden.

Opdat de private bewakingssector nog sterk zou kunnen groeien en zo bijdragen tot verdere jobcreatie, moeten twee essentiële voorwaarden zijn vervuld: 1) de sector moet bewijzen dat ze de huidige taken op de juiste wijze kan uitvoeren en 2) de overheid moet bereid zijn aan de sector meer taken toe te vertrouwen.

Een uitbreiding van het huidige takenpakket wordt door de sector ondersteund. Het is evenwel geenszins de bedoeling van de sector om te raken aan de kerntaken van de politiediensten. Ook voor de bewakingssector blijven de essentiële taken van de politie taken die de uitoefening van politiebevoegdheden inhouden (taken van politieambt, taken van strafvordering, taken met uitoefening van dwang of van geweld, vrijheidsbeperkende maatregelen, en taken op basis van uitoefening van het overheidsgezag).

De nieuwe bevoegdheden sinds de recente wetswijziging

De concrete wijzigingen

De nieuwe versie van de wet kent heel wat aanpassingen. Een groot aantal zijn eerder formeel en behoeven binnen dit artikel geen verder commentaar. De wijzigingen die potentieel de grootste veranderingen kunnen teweegbrengen worden hierna besproken.

Belangrijk vooraf is te onderstrepen dat de belangrijkste voorgestelde wijzigingen tot stand kwamen nadat de beroeps- en werknemersorganisaties in de sector van de private bewaking en de politiediensten hieromtrent uitvoerig werden geconsulteerd.

I. Vooreerst wil de wetswijziging een juridische basis creëren om bepaalde activiteiten die vandaag door de politiediensten worden uitgeoefend doch die niet tot hun kernactiviteiten behoren, en bepaalde, doorheen de jaren ontstane, hybride situaties van privaat toezicht toe te vertrouwen aan de private veiligheidssector. Opdat de politiediensten zich op hun essentiële taken van ordehandhaving zouden kunnen toespitsen en om hun efficiëntie en zichtbaarheid te verhogen, is het belangrijk dat zij ontlast worden van een aantal taken die zij vandaag uitvoeren, doch geen essentiële politietaken zijn.

Meerdere wetswijzigingen kaderen binnen deze doelstelling:

- a) Uitbreiding van het toepassingsgebied met een nieuwe activiteit: het verrichten van vaststellingen die uitsluitend betrekking hebben op de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie. Er wordt hier in het bijzonder gedacht aan de controle op de naleving van bepaalde, niet strafrechtelijk beteugelde reglementen of op de naleving van verplichtingen in uitvoering van een concessieovereenkomst die de overheid afsloot met een private firma (vb concessie inzake het beheer van het systeem van betalend parkeren). Voorbeelden zijn bepaalde feiten die onder het toepassingsgebied van de wet op de gemeentelijke administratieve sancties ressorteren, zoals het tijdig buitenzetten van de vuilniszakken, loslopende honden, schade aan planten in openbare parken en plantsoenen, bedekte straatnaamborden of huisnummers, aangebrachte bedradingen, woonwagens die geplaatst zijn op plaatsen die daarvoor niet zijn ingericht, de aanwezigheid van reclaimedrukwerk in leegstaande panden of brievenbussen waarop een zelfklever werd aangebracht die aangeeft dat de bewoner geen reclaimedrukwerk wenst te ontvangen, enz.

De BVBO hoopt dat in de nabije toekomst een aantal wetgevingen ontgrendeld worden zodat bewakingsagenten ook in deze materies vaststellingen kunnen doen, bijvoorbeeld sluikstorten en achterlaten vuilnis (decreet), "wilde" aanplakkingen (besluitwet 29 december 1945), bepaalde vaststellingen die een inbreuk uitmaken op de ruimtelijke ordening (decreet), enz.

- b) Uitbreiding van het toepassingsgebied met een nieuwe activiteit: de begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid. De praktijk heeft uitgewezen dat het bijvoorbeeld steeds moeilijker wordt signaalgevers te vinden. Vooral bij belangrijke wedstrijden worden deze taken dan opgevangen door leden van de politiediensten. Dergelijke opdrachten zijn enorm capaciteitsverslindend, terwijl ze geen politieke kerntaak uitmaken. De voorgestelde bepaling gaat echter verder dan de begeleiding van wielervedstrijden; ze heeft ook betrekking op bepaalde verplaatsingen van groepen, zoals bijvoorbeeld de verkeersbegeleiding van kinderen aan schooluitgangen, en de taken nu reeds worden uitgeoefend door gemachtigde opzichters, signaalgevers, wegkapiteins, groepsgeleiders en werfopzichters. In overleg met de FOD Binnenlandse Zaken werkt de BVBO thans aan een specifieke opleidingsmodule voor de bewakingsagenten die in de toekomst zullen worden ingezet om deze nieuwe taak uit te oefenen. De BVBO kan echter moeilijk aanvaarden dat in de toekomst éénzelfde taak zal kunnen worden uitgeoefend op fundamenteel verschillende wijze: door goed opgeleide en omkaderde bewakingsagenten enerzijds, en door een aantal vrijwilligers die niet systematisch zijn opgeleid en omkaderd anderzijds. Het spreekt voor zich dat dergelijke distortie het voordeel van een effectieve meerwaarde van een specifieke opleidingsmodule voor de bewakingsagenten teniet doet en dat invulling van de door de wet verleende recente nieuwe bevoegdheden hierdoor volledig dreigt uitgehold te worden. De BVBO heeft de Minister van Mobiliteit dan ook gevraagd om de huidige reglementeringen die van toepassing zijn op boevengenoemde categorieën (gemachtigde opzichters, signaalgevers, wegkapiteins, groepsgeleiders en werfopzichters) in die mate aan te passen zodat de voorwaarden tot uitoefening van taken van begeleiding van groepen van personen met het oog op de verkeersveiligheid, en vooral de vereisten qua opleiding, worden gelijkgeschakeld met de vereisten die worden gesteld aan bewakingsondernemingen en hun agenten. Het ligt geenszins in de bedoeling van de BVBO de mogelijkheid voor organisatoren van evenementen om beroep te doen op deze categorieën af te schaffen; zij streeft enkel naar een efficiënte toekomstige oplossing die maximaal de veiligheid en de kwaliteit van deze taken garandeert.
- c) Ook de nieuwe mogelijkheid om gelimiteerde bewakingsopdrachten uit te oefenen op de openbare weg kadert binnen deze doelstelling. Dit systeem houdt onder meer in dat de lokale overheid de mogelijkheid krijgt om in welbepaalde gevallen een politiereglement uit te vaardigen waarbij preventief bewakingstoezicht door bewakingsagenten kan worden toegelaten op een gedeelte van de openbare weg en binnen een zichtbaar voor het publiek afgebakende perimeter. Hierbij wordt in het bijzonder gedacht aan de private bewaking van evenementen en industrieparken als dusdanig.

II. Het is tevens de bedoeling van de wetswijziging om de activiteiten van ondernemingen voor veiligheidsadvies te reglementeren door hen te onderwerpen aan het vergunningsstelsel, voorzien in de bewakingswet.

De sterke opmars van de private veiligheidsindustrie sinds het midden van de jaren '60 en vooral in de jaren '80 heeft de overheid ertoe aangezet ter zake reglementerend op te treden. Uit de parlementaire besprekingen die in de tweede helft van de jaren '80 ter zake gevoerd werden, blijkt dat het de bedoeling was in een eerste fase de bewakingssector, in een tweede fase de opsporingssector en in een derde fase de sector van de adviesverlening te reguleren. De regulering van deze laatste sector bleef echter achterwege. Nochtans oefent ook deze sector delicate activiteiten uit die onder invloed van moreel of professioneel onbetrouwbare personen, een nefaste impact kunnen hebben op de ordehandhaving en de veiligheid van de burgers. De aard van de activiteiten van deze ondernemingen impliceert immers dat zij kennis hebben van de sterkten en zwakten van de beveiligingsmechanismen die de overheidsinstanties en particulieren aan wie zij hun diensten aanbieden, hanteren. Het is dan ook essentieel dan enkel moreel betrouwbare personen toegang krijgen tot deze sector. Ook de sector pleit voor een minimaal regulerende overheidstussenkomst teneinde de toegang tot de sector voor te behouden aan betrouwbare personen.

Derhalve opteerde de regering ervoor de sector van het veiligheidsadvies te onderwerpen aan het toepassingsgebied van de bewakingswet dat mits een aantal kleine aanpassingen de perfecte juridische basis biedt voor een regulering terzake.

III. Een nieuw artikel 17 bis verleent aan door de minister van Binnenlandse Zaken aangeduide beroepsverenigingen de mogelijkheid om bij de voorzitter van de rechtbank van koophandel de vordering tot staking et eisen van elke daad die een inbreuk uitmaakt op het principe van de vergunning tot uitvoeren van bewakingsactiviteiten.

De BVBO heeft dergelijke erkenning bij de Minister reeds aangevraagd.

IV. Voorts maakte de overheid van de huidige wetswijziging gebruik om de wet op een aantal punten aan te passen aan de actuele noden van de bewakings- en beveiligingssector. De BVBO meent echter dat een aantal van deze aanpassingen té beperkend zijn:

- a) De nieuwe wet voert een zeer verregaande beperking in qua uitgangscntrole. Deze kan "in zoverre de goederen of de aard van de onderneming voorkomen op een lijst bepaald door de Minister van Binnenlandse Zaken omdat de ontvreemding van deze goederen voor de samenleving een bijzonder veiligheidsrisico kan uitmaken". De concrete gevallen die aan deze voorwaarden kunnen voldoen verwijzen momenteel enkel naar kerncentrales en wapendepots maar niet naar vervreemding van andere goederen die, hoewel ze voor de samenleving geen bijzonder veiligheidsrisico uitmaken, voor het bedrijf in kwestie tot serieuze financiële of andere negatieve gevolgen kunnen leiden. In feite zorgt deze beperking ervoor dat de deur wordt opengezet tot vervreemding van goederen en dat illegaliteiten in de hand zullen worden gewerkt doordat bij deze bedrijven werknemers, personeelsleden van leveranciers of klanten zich zullen aangemoedigd voelen om diefstallen te plegen daar ze bij de uitgang toch niet aan een controle van de goederen die ze bij zich dragen kunnen worden onderworpen, of nog doordat ander personeel dan bewakingsagenten voor controletaken zullen worden ingezet. Voorts verwijst de wet in dit verband enkel naar uitgangscntrole bij activiteiten van toezicht op en controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid op al dan niet publiek toegankelijke plaatsen. De beperking van uitgangscntrole tot enkel deze categorie van bewakingsactiviteiten leidt ertoe dat afbreuk wordt gedaan aan de andere vormen van bewaking, zoals opgesomd in artikel 1 § 1 van de wet, waarbij een zekere vorm van controle bij de uitgang integraal deel uitmaakt van de bewakingsactiviteit, en dit in het bijzonder voor wat betreft het toezicht op en bescherming van roerende of onroerende goederen. Bovendien wordt als voorwaarde gesteld dat personen die onderworpen worden aan een uitgangscntrole er voorafgaandelijk moeten mee ingestemd hebben doordat deze controlemogelijkheid is voorzien in het collectief arbeidsrecht of in een overeenkomst met de betrokkenen. Deze voorwaarde biedt geen oplossing voor de gevallen waarin er tussen directie en personeel geen akkoord kan worden gevonden om een dergelijke bepaling in het arbeidsreglement op te nemen. Noch wordt een oplossing geboden voor de controle van de soms talrijke derden (leveranciers, klanten, handelsvertegenwoordigers, klanten,...) die een bedrijf verlaten. De haalbaarheid om met elke individuele persoon of elke groep van derden

voorafgaandelijk een overeenkomst te sluiten lijkt weinig waarschijnlijk en zal bovendien leiden tot een situatie waarbij het voor de betrokken bewakingsagent onmogelijk wordt exact te weten welke derden aan een uitgangscntrole mogen worden onderworpen en welke niet.

- b) controle van identiteitsdocumenten: essentieel kunnen bewakingsagenten enkel nog personen identiteitsdocumenten laten voorleggen of laten overhandigen, controleren, kopiëren of in houden gedurende de tijd nodig voor het controleren van de identiteit bij de toegang van niet voor publiek toegankelijke plaatsen, in zoverre deze plaatsen behoren tot een categorie die voorkomt op een lijst bepaald door de Minister van Binnenlandse Zaken omdat de toegang ertoe door onbevoegde personen een bijzonder veiligheidsrisico kan uitmaken. Deze wijziging gaat voorbij aan de vaststelling dat vandaag de dag een groot aantal klanten eis dat het laten voorleggen (niet: het houden) van identiteitsdocumenten gebeurt voor elke bezoeker die haar gebouwen betreedt en dit in de eerste plaats om de bewakingsagent toe te laten dat de bezoeker die zich met een bepaalde naam aanmeldt ook degelijk de persoon in kwestie is. De nieuwe formulering en de verwijzing naar een bijzonder veiligheidsrisico is derhalve veel te beperkend.

De impact van de wetwijzigingen

Vanuit een algemeen beschouwend standpunt is het voor de BVBO duidelijk dat de recente wetwijzigingen een erkenning zijn van de rol van de private bewakingsondernemingen. De BVBO poneert sinds lang de stelling dat zelf investeren in veiligheid tevens een bijdrage is aan de algemene veiligheid en zij verheugt zich dan ook in deze eerste – zij het voorzichtige – stap van erkenning van deze stelling door de overheid.

“Zelf investeren in veiligheid is tevens een bijdrage aan de algemene veiligheid”

“Zelf investeren in veiligheid is GEEN uiting van inciviek gedrag.”

Eén van de belangrijkste oorzaken van het stijgende onveiligheidsgevoel is het feit dat het welvaartsniveau voor heel wat personen blijft stijgen. Bij de burger in het algemeen en bij vele ondernemingen bestaat dan ook een steeds groeiende behoefte om het bestaande niveau van welvaart te behouden én op een meer afdoende manier te beschermen. Wat nog veel te vaak over het hoofd wordt gezien is dat elke burger, elke onderneming of elke andere persoon die investeert in het beveiligen van zijn goederen of belangen, niet alleen een daad stelt van zelfredzaamheid, maar tevens door zijn investering een bijdrage levert aan de algemene veiligheid, die op haar beurt ook andere burgers, ondernemingen en groepen ten goede komt.

Omwille van deze stelling kan en mag private veiligheid niet langer worden beschouwd als een noodzakelijk kwaad waartoe enkel een beperkte groep binnen de maatschappij toegang heeft. De realiteit vandaag is dat een deel van de publieke veiligheid wordt gerealiseerd via private veiligheid en dat de private bewakingssector een grotere rol kan spelen in het dienen van de algemene veiligheid zonder hierbij op het terrein van de politie te komen.

De politie kan haar beschikbare middelen (die altijd beperkt zullen zijn) gericht inzetten en haar kerntaken efficiënter uitvoeren.

Indien een deel van de veiligheid wordt opgevangen door de preventieve rol die bewakingsondernemingen kunnen spelen, kunnen de politiediensten hun middelen concentreren op plaatsen die een publieke preventie en veiligheid eisen en op groepen in de maatschappij die niet over de nodige middelen beschikken om een beroep te doen op private veiligheid. Bovendien maakt de inzet van private bewakingsondernemingen dat de politie kan worden ontlast van bijvoorbeeld een aantal preventieve rondes. De politie kan op die manier haar meerwaarde, specifieke ervaring en deskundigheid inzetten voor die gevallen waar haar interventie noodzakelijk is, de private bewaking kan optreden als schakel tussen loutere preventie en de tussenkomst door de politie, zij fungeert als “filter” en kan de politie op een professionele manier de juiste en nodige informatie verschaffen in geval van

incidenten. Op deze manier zal het vertrouwen van de burger in de politiediensten als handhaver van de orde vergroot kunnen worden. Immers, de politiediensten zullen sneller en gericht kunnen optreden na poractieve analyse door een private bewakingsonderneming.

De private bewakingsondernemingen moeten meer bekend geraken bij het grote publiek.

Nog te veel foute veronderstellingen leven bij het grote publiek: “private veiligheid wil de politie vervangen”, “private veiligheid is te duur”, “private veiligheid is enkel toegankelijk voor een beperkte groep”, ...

Deze en andere vooroordelen zijn vaak ontstaan door een fout begrip van de taken en de grenzen van de bewakingsactiviteiten. Een aantal bewakingsondernemingen gaan in deze niet vrijuit, maar ook voor een aantal overheden en gezagsdragers is het onderhouden van deze vooroordelen een middel om een aantal sociale problemen op een foute manier aan te kaarten. Het grote publiek heeft nog niet voldoende vertrouwen in de private veiligheid. Nog al te vaak wordt deze gezien als een aanslag op het recht van iedere burger op veiligheid en nog te weinig als één van de beschikbare middelen om dat recht van elke burger te garanderen. Weerom is het nodig om ook in de ogen van het publiek de redenering om te draaien. Zoals de politiediensten als garantie moeten worden gezien ter handhaving van de veiligheid en de openbare orde, zo moet de private veiligheid worden gezien als de garantie van een deel van de preventie.

De private bewakingsondernemingen moeten worden aanzien als echte partners.

Het zwaartepunt van de rol van de bewakingsondernemingen ligt in de concrete invulling van het door de overheid vastgelegde kader. Dit betekent echter geenszins dat de bewakingsondernemingen aan de zijlijn moeten blijven staan wanneer de overheid reglementeert. Met hun visie vanuit de praktijk en hun expertise van het terrein kunnen zij een grote inbreng leveren in de formulering van het kader en van de controlemechanismen.

De bewakingssector moet gezond zijn

Opdat de sector een constructieve bijdrage kan leveren tot de verbetering van de algemene veiligheid, moeten haar ondernemingen kunnen werken met gezonde, leefbare marges. Daardoor worden nieuwe investeringen mogelijk gemaakt en kan er sprake zijn van organische groei, wat zich zal vertalen in een toename van het aantal banen.

Respect voor het beroep

Via de door de wetgeving opgelegde screening, de verplichte opleidingscycli, de bijkomende opleiding binnen de ondernemingen, wordt aan de bewakingsagent een echte job aangeboden. De bewakingsagent is één van de belangrijkste schakels in het proces van kwalitatieve, professionele en doelgerichte levering van bewakingsdiensten. Hij verdient dus het nodige respect. Dit respect moet op velerlei wijze worden afgedwongen, of het nu gaat over de integrale toepassing van de bewakingswetgeving, de collectieve arbeidsovereenkomsten, de sociale wetgeving, veiligheidsreglementeringen of andere verplichtingen. Elke ontwijking van de wetgeving door een private bewakingsonderneming leidt automatisch tot een afbreuk van het respect voor het beroep en dus ook tot een vermindering van kwaliteit, rechtszekerheid voor de burger en de bijdrage tot de veiligheid in het algemeen.

Het volstaat echter niet om integraal de wetgeving te respecteren. De bewakingssector moet ook actief kunnen meewerken aan elk wetgevend initiatief dat het respect voor het beroep, en de competenties die ermee gepaard gaan, beoogt te verbeteren.

Onderling respect en zelfregulering

Indien de potentiële groeimogelijkheden van de sector te veel zouden afgeremd worden door externe factoren (slecht imago, verwarring in hoofde van het grote publiek, misverstanden omtrent de rol van de private veiligheid, ...) bestaat de kans dat bewakingsbedrijven, elkaar gaan beconcurreren alleen op basis van prijs. Dit moet kost wat kost worden vermeden. Een gezonde concurrentie moet worden gevoerd op basis van kwaliteit, ervaring, specialisatie, de capaciteit om niches uit te bouwen en regionale differentiatie. Een gezonde concurrentie betekent ook dat de sector in staat is zelfregulerend op te treden, en op een efficiënte manier kan ingaan tegen die bedrijven die deze concurrentie

vervalsen. Deze moeilijke maar niet onhaalbare opdracht komt toe aan alle bedrijven die opereren binnen de private veiligheid.

Ruimte voor kleinere niche spelers

Private veiligheid omvat enorm veel domeinen. Specialisatie en het uitbouwen van specifieke bewakingsdiensten zijn dus onontbeerlijk voor een gezonde bewakingssector. Het komt de kwaliteit ten goede, de concurrentie en het vertrouwen van de burger indien die weet welke spelers zich best profileren om een specifieke opdracht uit te voeren. Het is vooral de uitbreiding van de private bewakingstaken die aan kleinere bewakingsondernemingen de mogelijkheid kunnen bieden zich te specialiseren in een nieuw marktsegment en dankzij deze specialisatie en de opbouw van een specifieke expertise op te bouwen. En dat geeft dan weer de garantie dat kleinere spelers kunnen overleven.

Controle op nieuwkomers

De hierboven opgesomde voorwaarden gelden niet enkel voor de reeds vergunde bewakingsondernemingen. Zij worden nog belangrijker voor elke nieuwe speler die zich op de markt meldt. De sector kan het zich niet veroorloven om bedrijven binnen te halen die niet presteren binnen het wettelijke kader en die een obstakel vormen voor eerlijke mededinging.

Conclusie

De BVBO meent dat de recente wetswijzigingen een uitdaging zijn voor de sector. Zij is vastbesloten deze uitdaging op een professionele manier aan te gaan. Zij meent echter de wetswijziging moet worden gezien als een eerste stap naar uitbreiding van de bewakingsactiviteiten.